

A reformáció jelentősége

Már a középkorban gyakoriak voltak a gazdag és politikai hatalomban is kiemelkedően nagy szerepet játszó, a „világtól” keveset különböző római egyház és pápaság elleni előreformációs mozgalmak vagy „eretnkségek”. Luther Márton azért lett sikeres reformátor, mert az ő protestálása (kiállása a Szentírás közvetlen tanításai mellett – sola scriptura – és tiltakozása a teljes elvilágiasodás ellen) már minden társadalmi csoportban visszhangra lelt és a nyomdászat kialakulásával technikailag tömegesen terjeszthetővé váltak hitelvei.

A reformáció azonban alapvetően lelki, spirituális mozgalom volt, Luther üdvbizonyosságot keresett, amelyet az isteni kijelentésben, a Bibliában, az Igében talált meg. Abban a korban a társadalom óriási többségének az üdvösség nagyon fontos volt. A személyes hitből (sola fide) és az egyedül kegyelemből (sola gratia) és a Jézus Krisztus (solus Christus) által való megigazulás eszméi azonban átalakították a világot is: gyülekezetekben élő, decentralizált egyházon túl, a család (papi nősilés), a munka (protestáns etika) és a hittel nem ütköző tudomány, valamint a nemzeti nyelvű Bibliák művelődést is fellendítő hatásai elindították Európa nagy részét a változások útján.

A reformáció szigorú

biblicitása és decentralitása azonban – a szabad Biblia magyarázat elve következtében – szétforgácsolja a reformáció taborát, míg a tridentí zsinaton a magát összeszedő katolicizmus nagy politikai erőszakot alkalmazva ellenreformációt indított. Mert a reformáció nagy mértékben átalakította – nem elsődleges szándékból! – a politikát és a közéletet is. Isten abszolút szuverenitását hirdetve (Kálvin) csökkentette a hierarchiát és növelte az egyén és a társadalom önállóságát (de az anglikán és lutheránus államegyház modellben ez másként van).

Ma sokan vitatkoznak azon, hogy a műveltebb „északi országok” hozták létre a reformációt vagy a reformáció minden ága emelte-e fel a műveltséget. A sok reformáció által alapított egyetem és iskola inkább az utóbbit látszik igazolni. Azonban a reformációból kinőtt radikális vallási és politikai mozgalmak szinte mind elbuktak, de a „semper reformanda” elv nyomán a sokszínű protestantizmusban rendszeresen „ébredési hullámok” alakultak ki, s az idők során – néha igen problematikus – új (neo)protestáns közösségek jöttek létre.

A reformáció kisebbségbe szorított hívei sokszor tudtak só és kovász lenni.

Tőkéczi Ilona presbiter

A MISKOLC-
TETEMVÁRI
REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG
GYŰLEKEZETI LAPJA

✱

Megjelenik az
egyházközség
terjesztésében.

✱

LIV. szám, 2012.

ősz

✱

Szerkesztők:
Dr. Benke László
Fehér Norbert
Kovács Ákos

Homo noster intus est renovatus de die in diem

„Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.” 2Kor 4,16

Ezt a mondatot Pál apostol írta le, aki bizony már nem volt fiatal, amikor papírra vetette a Korintusiakhoz írt első levelet, amelyből ez az ige való. (A címben szereplő latin változat Jókai iskolánk jelmondata)

Igen az ember öregszik. A képeken ugyanazt a Weöres Sándort látjuk néhány évtized múltán.

Ezzel szembeült Pál apostol is. Bizonyára nem emlékezett olyan jól már, nem volt olyan nagy az állóképessége, s tudjuk a Bibliából, hogy valami súlyos betegsége is volt. Ilyen állapotában írja le, hogy: *Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.* Ő külsőleg lehet, hogy öregszik, lehet, hogy betegségek kínozzák, mégsem csügged, mert belső embere megújul.

Mi lehet ez a belső ember? Talán a belső szerveink? Úgy gondolom, érezzük, hogy itt nem a tüdőről, a májról és a gyomorról van szó, hanem valami mást jelent a belső ember. A belső ember az érzéseket, a gondolatokat jelenti, amik a mi agyunkban és szívünkben megszületnek. Milyen csodálatos dolog ez, a külső megromlik, de a belső mindig megújul. A test öregszik, de a gondolatok mindig frissek.

Persze ez nem mindig van így, mert mindannyian ismerünk idősebb embereket, felnőtteket, akik tele vannak keserőséggel, állandóan csak rossz dolgokról beszélnek, nagyon sötétnek látják a világot.

Bizony, az ő belső emberük nem újult meg már nagyon régóta. Ezért van az, hogy nincs egy jó szavuk, hiszen érzéseik, gondolataik is olyanok mint ők maguk: öregek. Aztán vannak olyan idős emberek is, akiknek a belső embere mindig megújul. Ők kedvesek, reménykedők, a világot szépnek látják.

Jó dolog tehát, ha a mi belső emberünk is megújul. De hogyan lehetséges ez? Hogyan lehet megújítani a belső emberünket? A megoldás kulcsa a kezünkben van. A Bibliát olvasva Isten Szentlelke megújít bennünket. Új erővel töltekezünk fel.

Hogy mindez hogyan megy végbe, arra példa a következő történetet: *Agoston egy ókorban élt híres püspök fiatal korában bűnös életet élt, dorbézolt, részegeskedett. Édesanyja szüntelenül imádkozott érte. Agoston egyik este, abogyan a kertben sétált, úgy érezte, le kell térdelnie és csak hullottak a könnyei. Ezt kérdezte magában: Ó, Uram, mikor lesz vége ennek az örökös holnapra várásnak, miért nem ma, miért nem most. Abogy így imádkozott egy gyermek énekét hallotta a szomszéd kertből, olyan különös volt mintha egy angyal énekelt volna: Vedd és olvasd, Vedd és olvasd! Rájött, hogy ez egy üzenet, felugrott szaladt a Bibliájáért, és olvasta. És abogy ezt cselekedte, a szívét valami csodálatos öröm és békeség töltötte el. Ezután az anyjához szaladt, és elmondta neki mi történt, hogy most már ő is Istenhez tartozik. Édesanyja nagyon örült és azt mondta, most már meghallgattatt az imádságom.*

Így lehet megújulni a Biblia olvasása által. Így lehet a szomorú és bűnös életből örömteli és vidám.

És ezt nem csak a különleges emberek tehetik meg, nem csak Ágoston tehetta meg, hanem mindannyian. Ha szomorúak vagyunk, ha úgy érezzük, hogy bűnt követtünk el, akkor **vegyük kézbe a Bibliát, és Isten Szentlelke által bizonytalanságban megújít bennünket.**

Élt egyszer egy ember, aki szintén a kezébe vette a Bibliát, sokat olvasta, és élete teljesen megújult. Aztán észrevette, hogy az egyház is nagyon öreg és nagyon beteg. Arra gondolt ekkor, hogy meg kell újítani az egyházat Isten Szentlelkének a segítségével, ahogy a mi belső emberünket is megújítja a Szentlélek a Biblia által. Ezt az embert Luther Mártonnak hívták,

és az egyik legnagyobb tette az volt, hogy lefordította a Szentírást az anyanyelvére, németre. Ezt azért tette, hogy minél több ember megtérhessen. Minél több ember belső embere megújuljon.

Ha tehát úgy érezzük, hogy öregsünk kívül és belül, akkor jusson eszünkbe az, amit Pál apostol írt le: *Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra.* Jusson eszünkbe az is, hogy ezt nekünk is meg kell tennünk: a belső emberünknek napról napra meg kell újulnia.

Fehér Norbert lelképásztor

Orgonánk felújításáról

A templomunk orgonája fölött eltelt 12 esztendő már önmagában elegendő ok egy nagyobb arányú felújításra. Ez magában foglalja a hangszer teljes takarítását, a működtető szerkezetektől a hangzó szervekig. Vagyis nem csak a levegő ellátást és a mechanikus működést biztosító egységeket kell kitisztítani, hanem az 1200 síp mindegyikét is, amelyek között több mint két méteres ép-púgy akad, mint néhány centiméteres. Utóbbiak között nagyon sok található, amelyeknek egy centiméternél is kisebb az átmérője. Az esedékes munkálatokban éppoly nagy jelentősége van az összes síp behangolásának és intonálásának, vagyis a hangszínek finom szabályozásának. A harmadik fontos munka a billentyűket és a sípokot összekötő mechanika pontos beállítása. A felsorolt feladatok elvégzése tehát minden ilyen korú hangszer esetében időszerű. Egyben hasznos a rendszeres karbantartások mellett 10 évente végrehajtani.

A Deszkatemplom orgonájában azonban a fenti munkák elvégzése mellett más problémát is meg kell oldani: a billentyűktől a sípszelepekig vezető húzólécek (ezek biztosítják a szelepnnyitást és ezzel a levegőnek a sípba jutását) szabályozása

az orgonakarzat megsüllyedése miatt már kivihe-tetlen. Ez nem csak a játékot teszi nehezebbé (idővel lehetetlenné), hanem a hangok megszólalását is rossz irányban befolyásolja. Például nem jut elég levegő a sípba, így hamis, vagy éppen csúnya, egészségtelen lesz a hang. Vagy, ami éppúgy baj, hogy a billentyű elengedésével nem

hallgat el. Elég zavaró lenne, mondjuk a 458. dicséretben (Aki értem megnyílt) egy állandóan szóló hang. Orgonaépítőnk, Koppány Zoltán, aki rendszeres karbantartója is hangszerünknek, arra vállalkozott, hogy az összes ilyen húzóléceket (minden kézzel és lábbal

működtethető billentyűhöz tartozik egy!) méretre vágja a megfelelő szabályozhatóság érdekében. További feladat a megrepedt sípok, fa alkatrészek meggyógyítása. Nagy értékű hangszerünk megérdemli a gondoskodást, hogy sokáig használjuk mi és a következő templomos nemzedékek Isten dicsőítésére! A testvérek áldozatos adakozására számítva adunk jótékonyági hangversenyt 2012. október 25-én, csütörtökön 18.30-kor kitűnő muzikus kollégáimmal, Széplaki Zoltánnal és Kovács Attilával.

Dr. Varga László

ARS SACRA-HÁRFA

HANS BALDUNG GRIEN

Luther Márton portréja, 1521 fametszet

Ez a portré az *Acta et res gestae D Martini Lutheri* című 1521-ben Strasbourgban megjelent könyv címlapján található.

1517-ben Luther Márton ágoston rendi szerzetes és a Wittenbergi Egyetem teológiai professzora 95 vitatételt függesztett ki a wittenbergi vártemplom ajtajára. E tettet tekintjük azóta is a reformáció kiindulópontjának. A nyomtatás jóvoltából Luther írásai hamar elterjedtek Európában. Nyomtatott portréi meglehetősen híressé tették. Hans Baldung Grien úgy ábrázolja, mint a Szentlélek által inspirált szerzetes. Lelesztése tehát isteni eredetű, amint a hite alapját jelentő Bibliát tartja. 1521-ben volt a Wormsi Birodalmi Gyűlés. Ekkor kötelezte el magát a reformáció mellett. E Luther képmás azt a pillanatot örökíti meg, amikor a gyűlésről visszatértében elröbölték útközben, és a halálfélelem lesz úrrá rajta.

234. dicséret, Wittenberg, 1524

1. *Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét Legfőképpen az igaz hitért, Hogyha jó a végóra, mel-
lénk álljon, Hazatérésre készen találjon, Könyörüljön.*

2. *Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk, Hogy csak Krisztus legyen mesterünk, El ne hagy-
juk őt, mi hű Megváltónkat, Aki népének örökséget ad. Könyörüljél.*

3. *Ó, Szeretet, áraszd ránc meleged, Hadd kóstoljuk édességedet; Tiszta szívből mindenkit
hadd szeressünk, Egyességben és békében éljünk. Könyörüljél.*

4. *Ínségeinkben fő Vigasztalónc, Halál ellen megbátorítónc, Össze ne hagyj esni, ha ellen-
ségünk Reánk jó s romlást készít már nekünk. Könyörüljél.*

Luther Márton, 1483-1546

F.: Csomasz Tóth Kálmán

Református identitásunk kérdései

A keresztyény világ manapság sokat vitatott kérdése, hogy miként lehet jelen a keresztyénység a 21. században, mi a szerepe és milyen módon képes betölteni bibliai küldetését, azaz a sós és világosság lenni a szekuláris társadalomban. Sokszorosan időszerű ez a kérdés nálunk és azokban a kelet-európai országokban, ahol negyven éves kényszerű csend után kell újra megtalálni a keresztyény egyházak, felekezetek helyét a mindennapokban.

Ahhoz azonban, hogy megtaláljuk a feladatunkat, tisztában kell lennünk azzal, hogy kik is vagyunk valójában. Nemcsak azzal, hogy mit jelent és hogyan lehet ebben a korban Krisztus követőjeként élni, de azzal is, hogy miben áll református mivoltunk, mi is a tartalma a saját református identitásunknak.

Hosszú évek óta beszédtéma ez mind teológus, mind pedig a teológia és az egyház kérdései iránt érdeklődő laikus hívő körökben. Több kutatás kezdődött mostanában éppen olyan kérdések felvetésével, hogy vajon a református egyház tagjai számára miben áll a saját református mivoltuk.

Érdekes ezt a kérdést saját magunknak is feltenni. Mitől vagyunk reformátusok? A leggyakoribb válasz általában a gyerekkori élmények erős volta, a családi hatások és a nevelés szokott lenni, amit a református istentiszteleteken részt vevők döntő többsége először megemlít. Ebből következik, hogy a református egyház aktív tagsága az idősebb generációból kerül ki. Bár a rendszerváltoztatás óta már bárki részt vehet hittan oktatáson, nagy kérdés, hogy sikerül-e a konfirmáció után is a gyülekezetben tartani az ifjakat, és tud-e a református egyház választ adni a fiatalok kérdéseire, tud-e mit kezdeni a modern korrallal. Az egyetemi hallgatók 80-90 %-a nem kötődik erősen semmilyen felekezethez, még akkor sem, ha a nagyszülők-szülők unszolására jár-

tak hittanra, konfirmáltak, de még akkor sem, ha református oktatási intézményekben tanultak. Számukra az a valami, amit keresztyénységnek nevezünk, inkább tartozik a nemzeti identitásukhoz, inkább érzik valami muzeális, múlttal összefüggő dolognak, mint az egzisztenciájuk alapjának.

A reformáció alap gondolata volt a *semper reformanda*, az állandó megújulás kötelezettsége Isten Lelkének vezetése által. Általános tapasztalat azonban minden egyházi közösség esetében, hogy az intézményesüléssel természetes módon jönnek létre bizonyos kötött formák, amik a kialakulás korának szokásait tükrözik, amihez azonban az utódok mint hagyományhoz ragaszkodnak.

Manapság, húsz évvel a rendszerváltoztatást követően, a történelmi egyházak még mindig keresik az utat. Minden felekezet számára veszélyes csábításnak tűnik visszakanyarodni az 1940-es évekhez és újra „felvenni a fonalat”, mintha mi sem történt volna. A világ azonban nagyot fordult azóta. A ma fiataljai nemcsak a régies liturgiát értik nehezen, de a számukra érthetetlenül muzeális nyelvű a heidelbergi káté, sőt a mégoly gyönyörű nyelvű Károli-Biblia is.

Gyakori gond az, hogy bizonyos toposzok határozzák meg református identitásunkat, esetenként olyanok, amik valamikor valamilyen félreértelmezett történelmi hagyományhoz kapcsolódtak, nem pedig református hitünk ősforrásához, a Bibliához. Ilyen téveszme, hogy igaz református nem térdel le még talán a Mindenható előtt sem, vagy számos kurucos-harcos, magyar hagyományunk.

De vajon hová is kanyarodjunk vissza, amikor a saját identitásunkat keressük? A Deszkaszállkák oldalain a következőkben megpróbáljuk identitásunk forrásvidékét valamint útjait, tévétjait számba venni.

Dr. Balogh Judit

Az EGYIK ifi Nagyborzsönyben

Hála az Úrnak ezen a nyáron is eltölthettünk egy hetet EGYütt Isten Közelében. Ez az a hét melyet minden télen elsőként írunk be a naptárunkba. Így most is teljes létszámmal, 19 fővel lehettünk együtt a Nagyborzsönyi Ifjúsági Táborban, gyönyörű erdei környezetben.

Ez a tábor rendhagyó módon alakult, mert Fehér Norbert, a pásztorunk sajnos nem tudott velünk jönni. Azzal a feladattal szembesültünk, hogy egyszerre legyünk táborozók, szervezők és lelki vezetők. Elhatároztuk, hogy ehhez mindannyian hozzájárulunk. Így háromfős csapatokban készültünk fel az esti áhítatokra, az általunk választott témákban, melyekben már a tábor előtt elmélyültünk. Minden alkalom után hosszú beszélgetések alakultak ki. Többen kö-

zülünk külföldön töltöttek hosszabb-rövidebb időszakot, így Amerikáról, Japánról, Angliáról való beszámolók színesítették az estéinket. Reggelente a Dicsőítés kapta a fő szerepet, énekeltek, zenéltek, Bibliát olvastunk, élveztek Isten jelenlétét. Napközben sporttal, kirándulással, általunk szerve-

zett házibajnoksággal töltöttük az időt ill. egyéni elcsendesedésre is volt lehetőségünk.

Bevallom, kétséggel indultunk útnak, hogy vajon képesek leszünk-e közösséget alkotni vezető nélkül. Hálával mondhatom, hogy a Szentlélek kezébe vette a vezetést. Valósággal közösségben lehettünk Vele és egymással. Úgy érzem előre léptünk - az amúgy is aktuális - felnőtté válás útján. A jövőben is aktívabban, egy új struktúrában szeretnénk munkálkodni az ifiben és a gyülekezetben. Legyen ezen elhatározásunkon Istenünk áldása!

*Kondrács Fanni
az EgyIK Ifi tagja*

Gyülekezeti piknik, a Miskolc – Tetemvári Református Egyházközségben.

Idén egyháztagjaink száma meghaladta az 1000 főt. Ez örömmel és hálaadással tölt el minket, és nagy felelősséggel is, hogy gyülekezetünk tagjai, miközben vasárnaponként az istentiszteleti alkalmakon Isten és az Ő Igéje felé közelednek, egymás felé is közeledhessenek, megélve a testvéri szeretet közösséget teremtő és formáló erejét.

Ezt kívánta elősegíteni az a közösségi alkalmunk, amely a gyülekezet azon tagjainak kívánságából merített erőt, akik azt kívánták, hogy „töltsünk együtt egy napot”. 2012. szeptember 8. – án szombaton délelőtt 10 – délután 4 óráig került megrendezésre a gyülekezeti piknikünk, a gyülekezetünk fenntartásában lévő Jókai Mór Református Általános Iskola udvarán és osztálytermeiben. Már 9 órától gyülekeztek a lelkes önkéntesek, akik gulyásfőzessel serénykedtek a közel 100 éhes száj megelégtetésében.

10 órától vette kezdetét a lelki közösség, amelyen az áhítatot Fehér Norbert, vezető lelkészünk tartotta. Az első gyülekezetet példaként állítva közösségünk elé hangzott el az Apostolok Cselekedetei 2, 42–47-ből: „... kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban... az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet üdvözülőkkel.”

Mai egyházi életünkben nagy áldás a növekedés az élő testvéri szeretetközösség megélése, egymás pozitív megismerése, elfogadása. Ezt gyakorolhattuk öt csoportba szerveződve, miután közös énektanulással is dicsőítettük az Urat, Dr. Varga László gyülekezetünk főkántorának és Dr. Keszi Krisztina zambiai külmiszionáriusunk énektanításának köszönhetően.

A csoportokban az őszinte hangvételű bemutatkozások után, együtt gondolkodtunk, miben tudnánk előmozdítani a gyülekezeti közösség még mélyebb megélését, miközben hálát adtunk azért, hogy gyülekezetünkben minden korcsoport találhat a maga számára együttléteket a nagy gyülekezeti alkalmak között is. Hálásak vagyunk gyülekezetünkben a missziói, diakóniai, katechetikai, és sáfársági munkacsoportok létrehozásáért, amelyek révén a lelkészi, a világi presbitervezetők és lelkes önkénteseink munkája még hatékonyabbá teheti a gyülekezet lelki – anyagi közösségének előrehaladását.

A finom ebéd elfogyasztását, amelyet, asztalközösségben élhettünk át az iskola udvarán, délután a csoportok beszámolóí követték. Majd vetélkedők és játékok vártak ránk, amelyen ifiseink épp úgy jelen voltak, mint gyülekezetünk idősebb tagjai, Dr. Bartha Árpád presbiterünk vezetésével. Az együtt töltött nap örömét számos fénykép megörökítette, ebből szeretnénk néhányat megosztani az olvasókkal.

A gyülekezeti pikniken szolgáló önkénteseinknek a szervezőknek és a csoportvezetőknek köszönetet szeretnénk mondani munkájukért, áldozatkészségükért, bízva abban, hogy közösségépítő alkalmunk még számos hasonló esemény lebonyolításához ad számukra erőt és lelkesedést, amelyet minden kedves olvasónk számára is szívből kívánunk.

Bodáné Falucskai Ilona

GONDOLATOK A NYÁRI GYERMEKTÁBORRÓL

„Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba...” (Jón 1,2)

Különleges küldetés. Idén ezzel a címmel hirdettük meg nyári napközis táborunkat. A szervezés valóban különlegesnek, sőt nehéznek is indult. Hol lesz a tábor? Ez volt az első probléma, mellyel szembe kellett néznünk. A Jókai iskolába nem mehettünk, mert a tanév befejeztével felújítási munkálatok kezdődtek. A Lévyban fogadtak volna minket, de nem csekély pénzösszegért. Végül elfogadtuk a Kossuth Lajos

Evangélikus Általános Iskola feltételeit. De Isten megváltoztatta a tervünket. Csak 13 gyermek jelentkezett. Vajon miért ilyen kevesen? A kérdést én is feltettem magamnak. Valószínűleg több oka is van ennek. Talán a helyszín bizony-

talansága és megváltozása, a „megszokott” időponttól való eltérés, és az ezekből eredő viszonylag késői hívogatás és tájékoztatás.

A kevés jelentkező miatt úgy gondoltam, nem megyünk a Kossuthba. Ennyi gyermek ellátását és tanítását gyülekezeten belül is meg tudjuk oldani. Így még a bérleti díjat is megspórolhatja egyházközségünk. Végül gyülekezeti termünket választottam helyszíneként, hiszen 3 éve az első táborot is ott rendeztük meg 15 gyermekkel.

Július 2-6. között 5 napot töltöttünk

együtt a gyermekekkel. A Titus Hitéleti Alapítvány Jónás könyvét feldolgozó gyermekevangélizációs anyagát használtuk fel a hét során. A délelőtti tanítások alkalmával Jónás életének eseményeit ismerhették meg a résztvevők. Minden bibliai történethez tartozott egy központi igazság, egy aranymondás, és egy ének. Sok játékkal és versenyfeladattal próbáltuk érdekesebbé és izgalmasabbá tenni a tanulást. Délutánonként különféle szabadidős foglalkozásokat rendeztünk. Két alkalommal kézműves

foglalkozás, egy-egy délután pedig ügyességi vetélkedő, bibliai szellemi vetélkedő, és kirándulás is szerepelt a programban. A Vadasparkban önkéntes munka keretében a teknőcök páncélját mostuk meg. A nagy hőség egész héten

megnehezítette táborozásunkat. Arra is figyelniünk kellett, hogy mikor vihetjük ki a szabadba a kicsiket.

A táborban szolgálatot vállaló testvéremmel együtt hiszem, hogy fáradozásainkat Urunk megáldotta. Áldott és értékes hetet töltöttünk el a gyermekekkel. Isten szava minden napon szólt, és reménység szerint az általunk átadott üzenet – a Lélek munkája nyomán – eljutott a kicsiny gyermeki szívekhez.

Plaszko Zoltán

Tanévkezdés a Jókaiiban

„Fiam, ne felejsd el tanításomat, és parancsaimat őrizze meg szíved...” (Péld 3,1)

Eljött újra a szeptember, és ezzel együtt egy újabb eseményekkel és feladatokkal teli tanév. A Jókai iskolában, a szokásostól eltérően, az első tanítási nap az évnyitóval kezdődött. Elsőseinket ismét taps kísérte az első „hivatalos” iskolába való belépéskor. Izgalommal és kíváncsisággal teli arcokat láthattunk. Úgy, mint az iskolában jelenlévő pedagógus elmondhatom, hogy ez alatt a pár nap alatt nagyon szépen beilleszkedtek és kezdenek igazi Jókaisokká válni.

A nagy őszi papírgyűjtésünket is megszerveztük. Egész nap megállás nélkül kerültek udvarunkra a fölöslegessé vált papírok. Köszönjük a sok munkát Egerer Zsuzsa tanárnőnek és a szorgalmasan gyűjtögető szülőknek.

Az 5.b osztályos és 1.b osztályos „ismerkedő nap” is kellemesen telt, teret adva a pedagógusok és a szülők ismerkedéséhez, illetve az új közösség összekovácsolásához. Folytatódott a Holcim által felajánlott dolgozói, illetve a 3.b osztályos szülők segítségével végzett kerítés- és korlátfestés. A kemény munkát egy szép őszi napon egy bográcscs fogyasztása zárta. Köszönjük a segítséget.

Egy Biblia idézettel kezdtem a 2012/2013-as tanév első beszámolóját, azzal is szeretném zárni.

„Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap-

”
(Péld 3,13)

Boldog új tanévet minden Jókaisnak! Áldás, Békesség!

Plaszkoné Ferkovics Karolina

Kauzális Alkalmak 2012- 05 – 10- től, 2012 -10 -07 –ig.

MEGKERESZTELTÜK:

- 1, Galántay Gábor Levente
- 2, Winkler-Ráthonyi Zita
- 3, Repka Nándor
- 4, Lichy Donát Gábor
- 5, Kaizler Sándor Károly
- 6, Pandák Luca Sára
- 7, Stenczel Anita
- 8, Pálmai Lili Hella
- 9, Molnár Tamara
- 10, Zörgő Panna
- 11, Urbancsik Anna
- 12, Vidó Lia
- 13, Kollár Dominik
- 14, Farkas Fédra Stella
- 15, Vass Zoltán Bence
- 16, Karsai Zsombor Zsolt
- 17, Ádám Árpád
- 18, Bodnár Blanka
- 19, Bodnár Viktória
- 20, Molnár Márk
- 21, Rózsa Márton
- 22, Demeter Zarina
- 23, Györfi Nina
- 24, Béki Luca
- 25, Nagy Zsombor László
- 26, Molnár Hédi Nelli
- 27, Szabó Lara
- 28, Bekovics Gábor Raul
- 29, Fekete Bendegúz
- 30, Bianki Viktória Gréta
- 31, Kerekes Luca
- 32, Vizi Gergő
- 33, Wingendorf Zóé
- 34, Iván Nándor Zsombor
- 35, Vascsák Vince
- 36, Szentesi Jázmin

FELNÓTT

KONFIRMANDUSAINK:

- 1, Szabó Vivien Éva
- 2, Boldizsár Csaba

HÁZASSÁGOT KÖTÖT- TEK:

- 1, Csengeri László-Szuromi Eszter
- 2, Majorszki András-Kasét Nikoletta
- 3, Kiss Gergő-Vincze Erika
- 4, Jobbágy Tamás-Balogh Boglárka
- 5, Stogicza Levente-Balogh Mónika
- 6, Kovács Lóránd-Péter Nikolett
- 7, Mátray Ottó-Dávid Adrienn
- 8, Szabó András-Bartha Csilla
- 9, Botka Dániel-Nagy Anikó
- 10, Majnár János-Füleki Ágnes
- 11, Petrovics Sándor-Radácsi Renáta
- 12, Pintér Gábor-Dr. Orbán Orsolya
- 13, Bartha Ábel-Tóth Alexandra
- 14, Boldizsár Csaba-Szabó Vivien Éva
- 15, Fitos Viktor-Farkas Eszter
- 16, Svéda Viktor Zoltán-Szabó Orsolya

ELTEMETTÜK:

- 1, Szűcs Istvánné Balogh Anna Ilona
- 2, Kalász Józsefné Tepliczki Ibolya
- 3, Pálincás Mihályné Kárpáti Ágnes
- 4, Horváth Józsefné Daruka Ilona
- 5, Pozsonyi Istvánné Sándor Sarolta
- 6, ö. Tulipán Gézáne Radácsi Piroksa

- 7, Leszták Miklós József
- 8, Gönczi Lajosné Garda Ilona
- 9, ö. Utrata Zoltánné Lászlóczki Piroksa
- 10, ö. Szabó Károlyné Kovács Zsuzsanna
- 11, Czihai Gáborné Vitelki Irma
- 12, Kiss Béla
- 13, Kasztnér Sándor
- 14, ö. Arday Lászlóné Osváth Piroksa
- 15, Ráczy György
- 16, Boros István
- 17, Béres László
- 18, Cselényi Katalin
- 19, Pisákné Magyar Tímea
- 20, Gibárszkiné Kristóf Piroksa
- 21, Albert Ilona
- 22, Bíró István
- 23, Tóth Béláné Kiss Mária
- 24, Sashalmi Dezsóné Urbán Erzsébet
- 25, Kispál János
- 26, Nyilas József
- 27, ö. Kocsis Ferencné Kardos Piroksa
- 28, Porkoláb Józsefné Aczél Ilona
- 29, ö. Szabó Máténé Dudás Rozália

Krónika

Május 28-án 16 órától konfirmandus találkozót tartottunk az 1-2-3 éve konfirmáltak számára.

Június 2-án a Diakóniai munkacsoport látogatást tett az erdőbényei szeretetotthonban.

Június 3-án délután családi istentiszteletet tartottunk.

Június 17-21 konfirmandus tábor volt Perén.

Július 2-6 között tartottuk a nyári napközis táborunkat.

Július 30 és augusztus 5 között hittantábort és a Timóteus ifi táborát tartottuk Perén.

Augusztus 13-19 között tartotta táborát az EgyIK ifi Nagyborzsönyben.

Szeptember 8-án volt a gyülekezeti piknik.

Szeptember 9-én Mózes Áron a Bibliai Házassággondozó Szolgálat munkatársa tartott beszámolót a délelőtti istentiszteleteken.

Október 7-én Monty Tailor a Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány elnöke tett bizonysgot a délelőtti istentiszteleteken.

Tervek

Október 22-27 között 17 órától evangélizációt tart a templomban Dr. Horkay László nyugalmazott kárpátaljai püspök.

Október 28-án úrvacsorás istentisztelet keretében adunk hálát az új borért.

Október 31-én 10 órától reformációs istentisztelet lesz a templomban.

November 1-én 18 órakor halottak napi istentisztelet lesz.

November 4-én 9 és 10 órakor tartjuk a „gyászolók vasárnapja”-i istentiszteleteinket.

November 18-án 10 órakor beszámolót hallhatunk a kórházmisszióról, majd ezt követően a gyülekezeti teremben támogatói bolhapiac lesz a kórházmisszió részére a gyázmunkát segítő könyvek vásárlása céljából.

December 2-án 10-től felnőttkonfirmáció lesz.

December 9-én 11-től adventi szeretetvendégséget szervezünk.

Aki úrvacsorai jegyeket szeretne adományozni az úrasztalára Beriné Kovács Irénnél teheti meg. Éljük ezzel a lehetőséggel!

Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség

Miskolc, Palóczy utca 21.

3525

0646506613

tetemvar@hotmail.com